

Paul van Loon

MAKKELIJK & LEUK
9-12 jaar

De piraten van Duivels eiland

Lees dit eerst

Anna

Morgan Eenoo

Smiele

Duivelseiland

De Zeedraak

Tijmen

Lucia

De geest van Duivelseiland

1

Piraten

in de storm

In de keuken van het schip de Zeedraak is het een enorm lawaai. Het schip slingert heen en weer op de golven. Borden en pannen schuiven kletterend van het aanrecht. Daarbovenuit klinkt het gevloek van Tijmen, de scheepskok. Aan het plafond zwaait de olielamp woest van links naar rechts. Anna wou dat ze dood was, zo ziek voelt ze zich. Met een spierwit gezicht hangt ze boven het aanrecht.

‘Wat is er, Anna?’ vraagt Tijmen. ‘Ben je zeeziek?’

Anna geeft geen antwoord. Was ze maar nooit meegegaan met het schip!

Haar oom Martijn is kapitein van de Zeedraak, een koopvaardijship. Na lang zeuren mocht ze mee op reis. 'Je mag mee als scheepmaatje,' had oom Martijn gezegd. 'Dat betekent dat je hard moet werken. Je moet het dek schrobben en de kok helpen. Soms moet je de zeilmaker helpen met het herstellen van zeilen.'

Anna was oom Martijn om de hals gevlogen van blijdschap. Ze vond het niet erg dat ze hard moest werken. Als ze maar mee op reis kon. Maar dat was lang voordat het schip in deze zware storm belandde.

Golven zeewater spoelen over het dek. De bemanning van de Zeedraak klampt zich vast aan touwen en balken. De kapitein schreeuwt zijn bevelen tegen de wind in.

Mannen klimmen in de grote mast om de zeilen op te rollen. Regen striemt in hun gezichten en de mast gaat hevig op en neer. Felle windstoten doen de zeilen klapperen. De zee is een zwarte, schuimende massa. Niemand ziet dat er een ander

schip nadert in de storm. Hoog in de mast van dat schip wappert een zwarte vlag met een doodskop. Plotseling helt het schip over naar links. Anna krijgt het gevoel dat haar maag omhoog komt. Ze buigt zich verder over het aanrecht. Alles wat ze gegeten heeft, komt naar buiten.

Er klinkt lawaai vanaf het dek. Geschreeuw, gestamp. Er wordt geschoten!

‘Wat was dat?’ gromt Tijmen. De kok loopt het trapje op en steekt zijn hoofd door een kier van het luik. Zijn ogen sperren zich wijd open van verbazing.

In de striemende regen ziet hij een wirwar van vechtende mannen. Naast de Zeedraak ligt een zwart schip. Mannen springen van het andere schip op het dek van de Zeedraak. Woeste mannen, gewapend met sabels en pistolen. Sommige van hen hebben messen tussen hun tanden geklemd. In het licht van de bliksem zien ze eruit als duivels.

‘Piraten!’ stamelt Tijmen. ‘Ook dat nog!’

2

Het gevecht

om

de Zeedraak

De mannen van de Zeedraak vechten voor hun leven. Maar de piraten zijn ervaren vechtjassen. Op het dek liggen gewonde mannen te kreunen. Snel trekt Tijmen het luik van de kombuis dicht. Hij struikelt bijna van het trapje af. 'Anna, Anna, verstop je!' hijgt hij. 'Er zijn piraten aan boord. Ze slaan de hele boel kort en klein en ze vechten als duivels!' Anna is veel te ziek om het te begrijpen. Ze hangt slap tegen het aanrecht.

‘Schiet op, Anna, verstop je!’ roept de kok. ‘Ze komen eraan!’ Boven zijn hoofd klinkt gestamp van laarzen op het dek. Tijmen schudt Anna heen en weer, maar ze reageert niet.

Wanhopig kijkt de kok om zich heen. In een hoek van de keuken staat een grote, houten scheepskist. Hij bergt er altijd zijn kookspullen in op. En hij gaat erop zitten als hij aardappels schilt. In die kist kan ik haar verstoppem, denkt Tijmen. Hij tilt het slappe lichaam van Anna op. Laarzen stampen op het luik boven de trap. ‘Hieronder is nog iets,’ roept een rauwe stem.

Snel draagt Tijmen Anna naar de kist. Hij schopt het deksel open. In de kist liggen alleen wat oude lappen. In de zijanten van de kist zitten kleine gaatjes. Genoeg om adem te halen, denkt hij. Voorzichtig legt hij Anna tussen de lappen neer. Anna beweegt niet, ze is buiten bewustzijn. ‘Houd je heel stil,’ zegt hij. ‘Misschien vinden de piraten je hier niet.’

Dan laat hij het deksel van de kist in het slot vallen.

Boven de trap klinkt een luid gekraak.

Houtsplinters vliegen in het rond. Een laars stamp

dwars door het luik heen. In de opening verschijnt een gespierde man met een sabel in zijn vuist. Uit zijn baard druipt water. Zijn ogen gloeien als kolen. Met één sprong is de piraat onder aan de trap. Tijmen probeert weg te duiken, maar de piraat geeft hem een harde klap op zijn hoofd. De scheepskeuken tolt rond voor zijn ogen. Met een zucht zakt hij voorover op de vloer. De zeerover kijkt rond en spuugt een straal tabakssap uit. ‘Hier is niks dat de moeite waard is,’ gromt hij. Dan ziet hij de kist in het licht van de zwaaiende olielamp. Hij stapt over het lichaam van de kok naar de kist. ‘Die kist neem ik mee,’ mompelt hij. Met zijn gespierde armen tilt hij de kist op. Alsof het ding niks weegt, loopt hij ermee de trap op.

Aan dek is de strijd gestreden. Overal liggen dode en gewonde mannen. Inmiddels is de storm uitgeraasd. De piraten sjouwen met de lading van de Zeedraak. Ze brengen de buit aan boord van hun eigen schip. Alles nemen ze mee, ook de kist waarin Anna ligt.

Even later zeilt het piratenschip weg in de nacht.

3 De kist

Anna doet haar ogen open. Het is helemaal donker om haar heen. Waar ben ik? denkt ze. Ze voelt zich nog een beetje slap. En ze heeft een vieze smaak in haar mond. O ja, ik moest overgeven, bwèh!

Anna wil haar benen strekken, maar het lukt niet. Ook haar armen kan ze bijna niet bewegen. Als ze omhoog komt, stoot ze keihard haar hoofd. Aan alle kanten sluiten houten wanden haar in. Langzaam begint Anna te begrijpen wat er aan de

hand is. Ze zit gevangen in een kist!
Dan herinnert ze zich vaag wat er gebeurd is.
Ze was misselijk. Tijmen had haar opgetild. Toen
was ze buiten bewustzijn geraakt. Een angstige
gedachte komt in haar op. Hebben ze mij in een
doodskist gestopt? Denken ze dat ik dood ben?
In paniek slaat en schopt ze tegen de houten
wanden.
'Help, ik wil eruit! Ik ben niet dood!' Machteloos
vallen haar handen neer. Niemand hoort haar.
Nu merkt ze pas dat ze geen deining van de golven
voelt. Ze is dus niet meer op zee. Maar waar
ben ik dan? denkt Anna. Ze begint te snikken,
doodsbang voor wat er nu met haar zal gebeuren.
Tot ze uitgeput in slaap valt.

Stemmen. Voetstappen.
Anna schrikt wakker. De kist beweegt, hij wordt
verschoven. Ze hoort stemmen.
'Laat me eruit!' schreeuwt Anna.
De stemmen worden luider. Dan klinkt het geknars
van een ijzeren slot. Een lichtstraal doorboort de
duisternis. Het deksel van de kist gaat omhoog.
'De grote kraakvis mag me kraken!' buldert een
verbaasde stem.

Anna wordt gevangen genomen door piraten! Ze komt terecht op Duivelseiland, het eiland van de piraten. Anna voelt zich eenzaam en er waart ook nog een geest op het eiland rond.

Als ze probeert te ontsnappen, moet ze het opnemen tegen de geest van Duivelseiland én tegen de piraten.

Bloedstollend verhaal van Paul van Loon!

Makkelijk & Leuk: voor kinderen die lezen moeilijk vinden of saai. De boeken zijn toegankelijk en dyslexie-vriendelijk. Lezen is wél leuk!

• 9-12 jaar • piraten, spanning